

HØRINGSNOTAT

Dato: 6. februar 2026

Introduktion

Erhvervsstyrelsen sendte den 3. juli 2025 udkast til geografisk markedsafgrænsning og markedsanalyse inkl. SMP-vurdering for marked 1 (herefter udkast til markedsanalyse) i høring hos branchen med frist den 29. august 2025. Erhvervsstyrelsen har modtaget otte høringssvar.

Telekonkurrence overgik pr. 1. oktober 2025 fra Erhvervsstyrelsen til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen. I nærværende høringsnotat vil styrelsen derfor omtale sig selv som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har på baggrund af branchens bemærkninger udarbejdet nærværende høringsnotat, hvor styrelsen har besvaret branchens væsentligste bemærkninger til analyseudkastet. Derudover har styrelsen på baggrund af branchens bemærkninger i relevant omfang tilpasset analyserne.

For branchens bemærkninger i sin helhed henvises til høringssvarene, som kan findes på [Erhvervsstyrelsens hjemmeside](#) under punkt "1.2 *Igangværende markedsundersøgelser*".

**KONKURRENCE- OG
FORBRUGERSTYRELSEN**

**KFST – UAFHÆNGIG
KONKURRENCEMYNDIGHED**

Indholdsfortegnelse

1	GRUNDLAG FOR MARKEDSUNDERSØGELSEN	1
1.1	ENSIDIGE REGULERINGSFOKUS.....	2
1.2	MANGLENDE ANALYSE AF DETAILMARKEDET	3
1.3	PROCES	5
1.4	DATA.....	6
1.5	OPHØR AF REGULERING	8
2	HØJKAPACITETSMARKEDET I ET NATIONALT PERSPEKTIV	8
2.1	OM BESKRIVELSEN AF FIBER SOM DEN FORETRUKNE TEKNOLOGI	8
2.2	OM BESKRIVELSEN AF COAX.....	11
3	TREKRITERIETEST OG VURDERING AF KONKURRENCEFØRHOJDENE PÅ DELMARKEDERNE	12
3.1	ANALYSEN AF KONKURRENCEFØRHOJDENE PÅ DELMARKEDERNE ER IKKE TILSTRÆKKEJGT DETALJERET	14
3.2	DEN GEOGRAFISKE MARKEDSAFGRÆNSNING RESULTEER I FØRSKELSBEHANDLING AF STORE OG SMÅ DELMARKEDER.....	15
3.3	MANGLENDE INDDRAGELSE AF FRIVILLIGE MARKEDSINITIATIVER I KONKURRENCEVURDERINGEN	16
3.4	DELMARKED BRANDE, IKAST, VENDSYSSEL, SKANDERBØRG-ODDER OG TREKANTOMRÅDET	17
3.5	DELMARKED FYN	18
3.6	DELMARKED NØRDFYN	19
3.7	DELMARKED JYLLAND.....	20
3.8	DELMARKED SJÆLLAND OG ØSTJYLLAND	21
4	PRODUKTMARKEDSAFGRÆNSNING.....	21
4.1	SUBSTITUTIONSANALYSENS METODE	23
4.2	ORGANISEREDE KUNDER	24
5	GEOGRAFISK MARKEDSAFGRÆNSNING	24
5.1	DELMARKED JYLLAND.....	25
5.2	DELMARKED STRUER, HOLSTEBRO OG HOLSTEBROS ØMEGN	26
6	FØRRETNINGSMODEL	27
6.1	PRISKONTROL OG PRISKLEMMER	28
6.2	MØDSTÅENDE KØBERMAGT	29

1 Grundlag for markedsundersøgelsen

Fiberalliancen, TDC og Norlys mener, at den regulering, styrelsen lægger op til, ikke står mål med EU-Kommissionens fremadrettede strategi for telemarkederne. I den forbindelse henviser parterne til det igangværende arbejde i EU-Kommissionen samt Draghi-rapporten og Henstilling om Gigabit-Konnektivitet¹.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens markedsanalyse og den regulering, som styrelsen lægger op til i udkastet til markedsanalyse, tager udgangspunkt i de gældende regler på teleområdet, herunder Teleloven og relevant EU-ret, og er derfor i overensstemmelse med EU-Kommissionens fremadrettede strategi.

Den regulering, som styrelsen lægger op til i udkast til analyse af konkurrenceforholdene på højkapacitetsmarkedet for bredbånd, er i overensstemmelse med Telelovens formålsbestemmelse. Styrelsen har i øvrigt inddraget henstillinger i det omfang, de har haft relevans for konkurrenceanalysen på telemarkedet, herunder fx Gigabit-henstillingen.

Styrelsen har i forbindelse med produktmarkedsafgrænsningen lavet en klar opdeling mellem høj- og lavkapacitet, hvilket er i tråd med Gigabit-henstillingen om afgrænsning efter VHCN-egenskaber. Styrelsen har også anvendt den faktiske efterspørgsel og substitution på bredbåndsmarkedet som udgangspunkt for vurderingen, jf. Bilag 1: Produktmarkedsafgrænsning, afsnit 2.1, 2.2 og 2.3. I den geografiske markedsafgrænsning har styrelsen netop lavet en opdeling i geografiske delmarkeder, da styrelsens analyser viser, at der er varierende konkurrenceforhold på tværs af højkapacitetsmarkedet – en variation, som styrelsen ikke har identificeret, er til stede inden for de afgrænsede delmarkeder, jf. Bilag 2: Geografisk markedsafgrænsning for højkapacitetsmarkedet, afsnit 1.2 og 1.3.

Styrelsen skal desuden fremhæve, at vurderingen af, om der er barrierer for adgangen til VHCN, samt arbejdet med at lette denne adgang, vil være et aspekt, styrelsen vil inddrage i det videre arbejde med tilsagns- og forpligtelsesafgørelser. Det gælder blandt andet arbejdet med at reducere praktiske adgangsbarrierer, fx gennem definering af konkrete netadgangsprodukter.

I forhold til øvrige rapporter om telemarkedet, fx Draghi-rapporten, kan sådanne rapporter efter styrelsens vurdering ikke på nuværende tidspunkt lægges til grund for analyser og vurderinger i markedsundersøgelsen på det danske bredbåndsmarked. Først når de gældende regler, som styrelsen arbejder ud fra og skal efterleve, er ændret, kan sådanne anbefalinger indgå. Styrelsen er som altid

¹ [Henstilling om gigabitkonnektivitet | Shaping Europe's digital future](#)

opmærksom på at balancere hhv. konkurrence- og investeringshensyn m.m. i de foranstaltninger, styrelsen pålægger markedets aktører med udgangspunkt i styrelsens markedsanalyser.

1.1 Ensidede reguleringsfokus

TDC mener, at styrelsen har et ensidigt fokus på at forbedre vilkårene for de eksterne tjenesteudbydere. TDC og Fibia mener, at styrelsen i stedet bør have mere fokus på investeringsincitament og deregulering. TDC og Fibia henviser desuden til deregulering i andre lande, hvilket også er en bemærkning, som Norlys har fremført i sit høringssvar.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen er ikke enig i parternes anbringender. Styrelsen tager som tidligere nævnt udgangspunkt i Telelovens formålsbestemmelse, når styrelsen laver markedsundersøgelser på bredbåndsmarkedet.

Af telelovens formålsbestemmelse fremgår det, at lovens overordnede formål er at fremme et vel-fungerende og innovationspræget marked for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester til gavn for slutbrugerne, og at de i alt otte forhold, som er nævnt i formålsbestemmelsen, vil skulle balanceres imod hinanden med henblik på at sikre telelovens overordnede formål.

Styrelsen skal således i vurderingen af behovet for regulering af bredbåndsmarkedet balancere telelovens hensyn, herunder hensynet om at fremme investeringer, og at sikre effektiv konkurrence til fordel for slutbrugere.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen anerkender selskabernes bekymring i forhold til investeringsincitamenter, og styrelsen har også investeringshensynet med i vurderingen af reguleringsbehovet. Styrelsen vil ligeledes inddrage dette hensyn i selve reguleringen, bl.a. gennem den WACC, der indgår i LRAIC-modelleringen af engrospriser. Derudover er det styrelsens opfattelse, at et vigtigt element at have for øje, når der skal tages hensyn til investeringer, også er hensynet til fx tjenesteudbydere investeringer. Effektiv adgang til højkapacitetsinfrastrukturen for eksterne tjenesteudbydere kan således medvirke til at skabe investering i udvikling af produkter til gavn for detailkunderne, og en sådan adgang kan samtidig bidrage til at aktivere og dermed øge udnyttelsen af den infrastruktur, netejerne investerer i at udrulle og udvikle. Styrelsen skal i den sammenhæng bemærke, at det er styrelsens vurdering, at der, efter en periode med ekstra højt investeringsniveau i branchen, har været et fald i investeringer de seneste år, om end investeringsniveauet stadig er på et relativt højt niveau historisk set. Styrelsen skal videre bemærke, at flere fibernetejere har givet udtryk for, at de er kommet til et punkt i deres fiberudrulning, hvor de i mindre grad foretager fladeudrulning og i højere grad foretager eftertilslutning af allerede etableret infrastruktur.

I forhold til parternes henvisning til deregulering i andre lande er styrelsen opmærksom på, at der er NRA'er, som på baggrund af landespecifikke faktorer har konkluderet, at der ikke er behov for forhåndsregulering på bredbåndsmarkedet eller visse dele af bredbåndsmarkedet i deres lande. Styrelsen skal i den forbindelse bemærke, at der generelt er stor forskel på de forskellige landespecifikke forhold, og at styrelsens konkurrencevurderinger i forbindelse med markedsundersøgelsen tager udgangspunkt i en konkret vurdering af konkurrenceforholdene på de danske bredbåndsmarkeder.

Styrelsen er løbende i dialog med EU-Kommissionen i forbindelse med den igangværende markedsundersøgelse af det danske bredbåndsmarked, ligesom det endelige udkast til både markedsanalyse og markedsafgørelser vedr. tilsagn og forpligtigelser skal notificeres til EU-Kommissionen, før styrelsen kan træffe endelige markedsafgørelser på bredbåndsmarkedet.

Det er således Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens vurdering, at den igangværende markedsundersøgelse er i fuld overensstemmelse med de gældende regler på teleområdet, herunder både den almindelige konkurrenceret, Teleloven og gældende EU-lovgivning.

1.2 Manglende analyse af detailmarkedet

TDC og Norlys har anført, at der mangler en dybdegående analyse af detailmarkedet, hvilket ikke harmonerer med den metode, der i henhold til EU-lovgivningen skal anvendes ved markedsanalyser. Selskaberne opfordrer styrelsen til at gennemføre en sådan analyse for at skabe et korrekt grundlag for den videre analyse af engrosmarkedet.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen er uenig i, at der ikke er foretaget en dybdegående analyse af detailmarkedet.

Styrelsen har i produktmarkedsafgrænsningen analyseret og afgrænset detailmarkedet for bredbånd og de dertilhørende engrosmarkeder. Styrelsen har som en del af produktmarkedsafgrænsningen, og i overensstemmelse med styrelsens hidtidige praksis for markedsundersøgelserne, lavet en dybdegående beskrivelse og analyse af detailmarkedet ud fra en lang række relevante parametre, herunder:

- Tilgængelige teknologier (dækning)
- Tilstedeværende udbydere på detailmarkedet
- Solgte bredbåndsabonnementer fordelt på produkt og teknologi
- Detailpriser fordelt på produkt og teknologi

- Detailkundernes opfattelser og præferencer beskrevet på baggrund af spørgeskemaundersøgelse
- Detailkundernes faktiske skifteadfærd

Styrelsen har på den baggrund foretaget en afgrænsning af detailmarkedet og herefter en afgrænsning af de underliggende engrosmarkeder.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har derudover, som led i konkurrencevurderingerne på højkapacitetsmarkederne, analyseret de overordnede markedsstrukturer og dynamikker, som påvirker detailmarkedet for højkapacitetsbredbånd i Danmark på et mere generelt niveau, jf. Udkast til analyse af konkurrenceforholdene på højkapacitetsmarkederne for bredbånd, afsnit 1.

Formålet med afsnit 1 i konkurrencevurderingen har ikke været, at dette skulle træde i stedet for vurderingen af konkurrenceforholdene på detailniveau på de enkelte delmarkeder, men derimod at beskrive de overordnede markedsstrukturer og dynamikker på landsplan, som styrelsen generelt har observeret på højkapacitetsmarkedet igennem den løbende monitorering af markedet i perioden fra 2021 og frem til nu, jf. også afsnit 2.1 i nærværende notat.

De konkrete beskrivelser af konkurrenceforholdene på delmarkederne fremgår af de delmarkeds-specifikke afsnit. I disse afsnit har styrelsen beskrevet konkurrenceforholdene på detail-delen og engros-delen i sammenhæng, da forholdene indenfor engros og detail indbyrdes påvirker hinanden.

TDC og Norlys har også anført, at der mangler en geografisk afgrænsning af detailmarkedet.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen er som udgangspunkt uenig med parterne i deres synspunkt vedr. manglende geografisk afgrænsning af detailmarkedet.

Styrelsen har anvendt samme praksis som i sidste markedsundersøgelse. Den anvendte praksis har været notificeret til EU-Kommissionen, og det er styrelsens vurdering, at den anvendte praksis er i overensstemmelse med de europæiske regler og retningslinjer.

Styrelsen har således i overensstemmelse med egen praksis og SMP-retningslinjerne² lavet en afgrænsning af produktmarkedet, hvorefter styrelsen har foretaget en geografisk markedsafgrænsning af hhv. høj- og lavkapacitetsmarkedet for bredbånd.

² EU-Kommissionen: "Guidelines on market analysis and the assessment of significant market power under the EU regulatory framework for electronic communications networks and services", 2018.

1.3 Proces

TDC og Norlys har kritiseret hørings- og tilsagnsprocessen. Selskaberne mener, at processen samlet set giver et indtryk af, at styrelsen i højere grad anskuer høringen for en formalitet end en proces, der potentielt kan medføre væsentlige og afgørende ændringer af hele analysen.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen er ikke enig med parterne i, at to sideløbende processer, hhv. høringen over udkast til markedsanalyse og opstart af processen med at udforme tilsagn, har medført, at høringen over markedsanalyseudkastet er blevet en formalitet frem for en egentlig høring.

Muligheden for at give tilsagn er et tilbud til virksomhederne i stedet for at blive omfattet af forpligtelsesregulering. Det er derfor styrelsens vurdering, at det vigtigste for selskaberne, i forhold til at indgå i tilsagnsprocessen, er:

- 1) At selskaberne er informeret om, at de forventes at blive udpeget som udbyder med SMP, og
- 2) at de er oplyst om de konkurrencemæssige betænkeligheder, som styrelsen har konkluderet, er til stede på et givet delmarked.

Styrelsen skal endvidere bemærke, at selskabernes tilsagn først er bindende, når styrelsen træffer endelig afgørelse om at gøre tilsagnene bindende.

Branchen har – som i tilfældet med styrelsens øvrige høringer – haft mulighed for at komme med høringssvar til udkastet til markedsanalyse. Styrelsen har herefter og forud for opstart af de faktiske tilsagnsforhandlinger gennemgået de indkomne høringssvar systematisk for hurtigst muligt at få overblik over, om høringssvarene bør give anledning til væsentlige ændringer i analysen. Herefter er selskaberne blevet orienteret om styrelsens vurdering.

I de tilfælde, hvor høringssvarene har givet anledning til ændringer eller præciseringer, er disse indarbejdet i analyseudkastet. Det kan fx være faktuelle korrektioner eller dokumenterede fejl, metodiske forbedringer m.v.

Styrelsens konkrete vurdering og håndteringen af høringssvarene er adresseret i nærværende høringsnotat.

I forhold til planlægning af processen for tilsagn har Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen på baggrund af egne erfaringer samt input fra branchen vedrørende tilsagnsforhandlinger ved sidste markedsundersøgelse foretaget justeringer til tilsagnsprocessen.

Styrelsen har således i denne runde af tilsagnsforhandlinger valgt at opdele de forskellige emner i leverancer for at skabe struktur med hensyn til eventuelle væsentlige sammenhænge mellem de forskellige emner (fx mellem adgangsforpligtelser og prisregulering). Styrelsens opdeling i emner har været som følgende:

- Første leverance og drøftelse: Netadgang, ikke-diskrimination og transparens.
- Anden leverance og drøftelse: Priskontrol og prisklemme.

Opdelingen i emner er desuden valgt for at undgå en alt for omfattende møderække, som var tilfældet i tilsagnsprocessen tilbage i 2020-2021, og for at sikre fokus og dybde i drøftelserne samt for at understøtte ligebehandling af de selskaber, der har valgt at afgive tilsagn.

Styrelsen har i god tid forud for opstart af tilsagnsprocessen orienteret selskaberne om den forventede proces samt udsendt en vejledning om styrelsens forventninger til indhold i tilsagnene. Selskaberne har således, forud for opstart af tilsagnsforhandlingerne, både været orienteret om det praktiske forløb for tilsagnsprocessen og den forventede indholdsmæssige form for afgivelse af tilsagn.

Styrelsen har efterfølgende afholdt intromøder i august 2025 med de selskaber, som har været interesseret i at indgå i tilsagnsprocessen, med det formål at afstemme forventninger og tidsplan.

1.4 Data

Norlys kritiserer styrelsens brug af data, da Norlys mener, at styrelsen anvender historiske data og kun i mindre grad har fokus på det fremadrettede perspektiv. I den forbindelse efterspørger Norlys, og også TDC, en detaljeret fremskrivning af den faldende betydning af coax samt den stigende betydning af 5G.

Norlys mener også, at de anvendte data fremstår uigennemsigtige, og at styrelsens beregningsmetode for markedsandele er forkert – en kritik, som også Fibia har fremført i sit høringssvar. Norlys opfordrer desuden styrelsen til at fremlægge dokumentation for sine beregninger og den anvendte metode, idet Norlys ikke kan få den opgjorte engrosmarkedsandel til at stemme.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens markedsundersøgelser beror på analyser over en flerårig periode, hvor den forventede udvikling på bredbåndsmarkedet vurderes på baggrund af de faktiske markedsdynamikker og konkurrenceforhold på bredbåndsmarkedet.

Det er styrelsens vurdering, at de anvendte data – som i sagens natur er historiske – er helt essentielle for, at styrelsen kan analysere og vurdere den fremadrettede udvikling på

bredbåndsmarkedene. Det er således også styrelsens vurdering, at en fremadskuende analyse som den, styrelsen har foretaget, baseret på flere forskellige kvantitative data, herunder engros- og detailafsætning, dækning, engros- og detailpriser, samt kvalitative oplysninger, er det mest robuste og korrekte grundlag for vurdering af et marked præget af usikkerhed. Et rent statistisk forecast vil efter styrelsens vurdering ikke tilvejebringe yderligere præcision.

Styrelsen har haft fokus på at fremstille data så gennemskueligt som muligt, men således at der tages hensyn til, at der er tale om virksomhedsfølsomme oplysninger om selskabernes forretninger. Det er derfor heller ikke muligt for styrelsen at udlevere datagrundlaget som dokumentation for beregningerne.

For at øge gennemsigtigheden i datagrundlaget har styrelsen beskrevet de anvendte datakilder og beregningsmetoder i bilag³ samt henvist til de anvendte datakilder og metoder, hvor det har været relevant i markedsanalysen. Derudover har styrelsen i markedsanalysen fremstillet data så transparent som muligt, givet oplysningernes fortrolighed.

Norlys og Fibia har i deres høringssvar udtrykt uenighed omkring den anvendte metode for beregning af markedsandele. Det er styrelsens forståelse, at selskaberne mener, at markedsandele skal beregnes på baggrund selskabernes afsatte produkter som andel af enten det samlede antal husholdninger eller selskabets dækning på et givet delmarked.

Styrelsen er uenig med selskaberne i, at beregningsmetoden for markedsandele er forkert. Beregningen af markedsandele er et udtryk for, hvor stor en andel af det samlede marked, altså afsætning, et selskab står for. Styrelsen har beregnet markedsandele ud fra det relevante afgrænsede marked, hvilket vil sige alle relevante netejeres afsætning på det pågældende marked.

Det er styrelsens vurdering, at den beregningsmetode, selskaberne lægger op til, vil føre til beregning af selskabernes penetration på et givet delmarked eller i eget net, og ikke et egentligt udtryk for selskabernes faktiske markedsandel i et konkurrenceperspektiv.

Styrelsen bemærker desuden, at den anvendte beregningsmetode for markedsandele er den samme metode, som styrelsen har brugt i tidligere markedsundersøgelser.

³ Bilag B: Datakilder og metode.

TDC mener, at styrelsens forbrugerundersøgelse fra 2023 er forældet.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen bemærker, at styrelsen har foretaget en ny forbrugerundersøgelse i slutningen af 2025. Resultatet af den nye undersøgelse vil blive indarbejdet i udkast til markedsanalyse forud for høring over markeds- og tilsagnsafgørelserne medio 2026.

1.5 Ophør af regulering

Fastspeed efterspørger klare regler og overgangsordning ved ophør af SMP-udpegning – særligt i områder, hvor TDC tidligere har været SMP-udpeget – for at sikre stabile og gennemsigtige vilkår for tjenesteudbydere.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen anerkender Fastspeeds bekymring i forhold til ophør af regulering på delmarkeder, hvor trekriterietesten ikke længere er opfyldt.

Styrelsen har ikke hjemmel til at pålægge selskaber nogen former for forpligtelser uden forudgående SMP-udpegning. Det er således heller ikke muligt for styrelsen at indføre overgangsordninger i forbindelse med ophør af regulering på fx delmarkederne Holstebro og Struer.

2 Højkapacitetsmarkedet i et nationalt perspektiv

I det følgende vil Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen besvare en række anbringender relateret til afsnit 1 i udkast til analyse af konkurrenceforholdene på højkapacitetsmarkederne for bredbånd, som omhandler højkapacitetsmarkedet i et overordnet, nationalt perspektiv.

Det skal indledningsvis bemærkes, at styrelsen på baggrund af høringen vil tilrette afsnit 1, så det tydeligere fremgår af afsnittet, hvad der ligger til grund for beskrivelsen af højkapacitetsmarkedet i et nationalt perspektiv, og det tydeliggøres, at beskrivelsen i afsnit 1 bygger oven på de delmarkedsspecifikke konkurrencebeskrivelser, som udgør den resterende analyse af højkapacitetsmarkedet.

2.1 Om beskrivelsen af fiber som den foretrukne teknologi

Fiberalliancen mener, at styrelsen ikke formår at skabe et overbevisende billede af, hvorfor og hvordan fibernettet på sigt vil blive den primære bredbåndsteknologi, endsige at det skulle udgøre et konkurrencemæssigt problem.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen er ikke enig med Fiberalliancen i de fremførte forhold, og styrelsen fastholder sin vurdering af, at fiberteknologien på sigt vil blive den fremherskende bredbåndsteknologi på det danske bredbåndsmarked.

Data for det danske bredbåndsmarked viser, at fiberteknologien generelt vinder frem på bekostning af de øvrige teknologier på markedet, jf. Bilag 1: Produktmarkedsafgrænsning, afsnit 1.2.

Beskrivelsen af de overordnede markedsstrukturer og dynamikker på højkapacitetsmarkedet i afsnit 1 i udkast til analyse af konkurrenceforholdene på højkapacitetsmarkederne for bredbånd, er som tidligere nævnt baseret på de tendenser, som styrelsen generelt har observeret igennem den løbende monitorering af højkapacitetsmarkederne. Det er således en analyse af udviklingen på de forskellige delmarkeder, som styrelsen i afsnit 1 kondenserer til en generel vurdering af højkapacitetsmarkedet i et overordnet, nationalt perspektiv. Det datamæssige grundlag for denne vurdering findes således i analysen af de enkelte delmarkeder og ikke i selve afsnit 1.

Data for de geografiske delmarkeder viser konkret, at der er en høj og fortsat stigende grad af dækning med fiber, og at fiberudrulningen sker til langt de fleste adresser, også når de er dækket med konkurrerende infrastruktur i form af coax-net. Dertil kommer, at der sker en stigning i afsætningen af fiber på tværs af delmarkederne.

Styrelsen er enig i, at investering i samt udrulning og ibrugtagning af en fremtidssikret bredbåndsinfrastruktur som fibernet i sig selv er positivt.

Styrelsen fastholder dog ligeledes den vurdering, at udviklingen også udgør et konkurrencemæssigt problem, idet udviklingen indebærer, at udbydere med stærk markedsposition via ejerskab over fibernetene øger deres markedsmagt på engrosniveau. Disse udbydere vil således i stigende grad råde over markedets eneste adgangsvej til de enkelte detailkunder i takt med, at coax-infrastrukturen får mindre betydning, og i nogle områder helt lukkes ned.

Fiberalliancen mener, at udviklingen i højkapacitetsmarkedet går i retning af vedvarende konkurrence. Fiberalliancen finder, at det ikke er nødvendigt med forhåndsregulering af højkapacitetsmarkedet. Fiberalliancen henviser i den sammenhæng til eksisterende markedsdynamikker, hvor netejerne har åbnet deres fibernet og har indgået mange langvarige kommercielle aftaler på ikke-diskriminerende vilkår.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har på visse delmarkeder fundet, at udviklingen går i retning af vedvarende konkurrence. Det betyder, at den nuværende regulering på disse delmarkeder vil

ophøre. I forhold til de øvrige delmarkeder deler styrelsen ikke Fiberalliansens opfattelse af, at udviklingen går i retning af vedvarende konkurrence.

Styrelsens vurdering tager blandt andet udgangspunkt i, at der ikke er en forventning om udrulning af parallelle fibernet i betydelig grad, mens alternativerne til de regionale og ekspanderende fibernet i form af coax-net har en statisk og i de fleste tilfælde fragmenteret tilstedeværelse på delmarkederne.

Ejerne af de enkelte fibernet ekspanderer deres position på de enkelte delmarkeder gennem øget dækning og øget aktivering, og dermed øgede engrosmarkedsandele, mens de alternative aktørers position på delmarkederne løbende får mindre betydning.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen anerkender, at det har en positiv effekt på konkurrencesituationen på detailmarkederne, at de fleste fibernetejere har åbnet deres fibernet for eksternt tjenesteudbud.

Den positive effekt af at åbne for adgang til fiber kan imidlertid efter styrelsens vurdering ikke opveje effekterne af de konkurrencehæmmende strukturer, der kan identificeres på engrosniveau på størstedelen af delmarkederne. Det skal endvidere ses i lyset af, at de enkelte fibernetejere som markedets primære udbydere af højkapacitetsinfrastruktur forstærker deres markedsposition, og at disse netejere i stigende grad vil råde over markedets eneste adgangsvej til de enkelte detailkunder i takt med, at coax får mindre betydning, mens fibernetene ekspanderer.

De disciplinerende mekanismer, der findes i engrosleddet på de enkelte delmarkeder, er således mindre stærke nu end tidligere og forventes med den nuværende udvikling at blive mindre over tid.

De primære fibernetejeres tiltagende markedsmagt kan også aflæses i selskabernes engrosmarkedsandele på de enkelte delmarkeder, idet disse netejere, som i mange tilfælde havde en stærk markedsposition i forvejen, har en høj og fortsat stigende engrosmarkedsandel.

Det er Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens forståelse, at Fiberalliancen mener, at netejerne ikke har interesse i at begrænse hverken produktdifferentiering eller innovation gennem priser og vilkår, og de har ifølge Fiberalliancen heller ikke incitament til at gøre det, idet manglende produktdifferentiering vil medføre, at fibernetene langsomt vil miste sin relevans i forhold til de øvrige teknologier på markedet.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen er uenig i Fiberalliansens betragtning grundet den udvikling, styrelsen har beskrevet ovenfor. Det skyldes, at fiberinfrastrukturen er en fremtidssikret teknologi og tilmed den eneste teknologi, der giver tjenesteudbydere på højkapacitetsmarkedet mulighed for at

udbyde sine produkter på tværs af de enkelte delmarkeder. Ønsker tjenesteudbydere adgang til at sælge produkter til alle de detailkunder, der efterspørger højkapacitetsbredbånd, er tjenesteudbydere således nødsaget til at indgå aftaler med fibernetejere.

Fibernetjernes tiltagende markedsmagt fører efter styrelsens vurdering til en situation, hvor netejere i stigende grad kan diktere vilkår og begrænse tjenesteudbydernes adgang til detailkunderne til skade for konkurrencen.

2.2 Om beskrivelsen af coax

Det er styrelsens opfattelse, at Fibia, Fiberalliancen, FDA og Telenor er uenig i styrelsens vurdering af betydningen af coax, da de mener, at coax forsat vil have en betydning for konkurrenceforholdene på højkapacitetsmarkedet i den kommende reguleringsperiode.

TDC har anført, at det under alle omstændigheder står klart, at coax har mistet sin konkurrencemæssige betydning, og at betydningen af coax kun vil blive mindre i den kommende reguleringsperiode. TDC finder på den baggrund grundlag for en deregulering af coax.

Der er i branchen grundlæggende uenighed om coax-infrastrukturens konkurrenceevne nu og fremadrettet, hvilket også fremgår af de høringssvar, styrelsen har modtaget.

I den forbindelse skal det indledningsvis bemærkes, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen finder, at coax forsat har konkurrencemæssig betydning på højkapacitetsmarkedet. Det er således styrelsens vurdering, at coax er på samme produktmarked som fiber i indeværende og næste reguleringsperiode, som løber fra 2027 til og med 2031. Styrelsen har i produktmarkedsafgrænsningen dokumenteret, at coax forsat er et substituerbart produkt til fiber for de detailkunder, som har adgang til begge dele. Coax er således forsat en infrastruktur, som er anvendt af en betydelig andel af detailkunderne, og coax er i Danmark det eneste reelle alternativ til fiberinfrastrukturen på højkapacitetsmarkederne.

Styrelsen vurderer derfor, at coax forsat har og vil have betydning på konkurrencesituationen i kraft af, at det er et substituerbart produkt på højkapacitetsmarkederne, men har imidlertid også fundet, at coax – for de fibernetejere, som er udpeget som udbydere med SMP – netop ikke har en signifikant disciplinerende effekt. Det skyldes primært, at coax-infrastrukturen ejes af mange forskellige netejere alene dækker mindre, afgrænsede områder, som kun i nogen grad er overlappende med fiberinfrastrukturen. Den nuværende tilstedeværelse af coax-infrastruktur medfører således ikke i sig selv en sund, vedvarende konkurrence på de berørte delmarkeder.

Styrelsen er uenig i TDC's overordnede bemærkning om, at en faldende betydning af coax-net på nuværende tidspunkt, og i henhold til perioden, som markedsundersøgelsen omfatter, berettiger en deregulering. Ligeledes bemærker styrelsen, at TDC i forbindelse med Norlys' fusion med EWII selv har bemærket, at TDC anerkender, at coax-nettenes kvalitet og pris fortsat gør dem konkurrencedygtige.⁴

3 Trekriterietest og vurdering af konkurrenceforholdene på delmarkederne

Fiberalliancen og EWII mener, at styrelsen overser eller undervurderer betydningen af en række markedsforhold og markedsdynamikker, herunder parallel dækning, 5G samt engrosåbning og ekstern afsætning. Fiberalliancen giver efter styrelsens opfattelse udtryk for, at udviklingen på højkapacitetsmarkedet går i retning af vedvarende konkurrence, og at højkapacitetsmarkederne derfor ikke er egnet til forhåndsregulering. Norlys anfører, at tjenesteudbyderne er relevante i den konkurrencemæssige vurdering. TDC mener, at den positive udvikling i ekstern afsætning, særligt ny-aktiveringer, bør føre til overvejelser om deregulering.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen er grundlæggende uenig i parternes bemærkning om, at styrelsen undervurderer betydningen af de nævnte markedsforhold, og at konkurrenceforholdene på højkapacitetsmarkedet går i retning af vedvarende konkurrence.

Styrelsen har foretaget en detaljeret analyse af markedsforholdene på de enkelte delmarkeder og har på den baggrund lavet en samlet vurdering af konkurrenceforholdene på hvert enkelt delmarked på baggrund af en lang række relevante faktorer, herunder de af parterne tre nævnte forhold; parallel dækning, afsætning og 5G.

Parallel dækning

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen er enig med parterne i, at parallel højkapacitetsinfrastruktur skal tages i betragtning, når der foretages en vurdering af konkurrenceforholdene på højkapacitetsmarkederne. Styrelsen er også enig med parterne i, at der generelt er sket en stigning i dækning med parallel infrastruktur i Danmark. Det skyldes primært, at fibernetejeren har rullet fiber ud til adresser, som allerede er dækket med coax-infrastruktur. Parallel dækning med fiber fra to forskellige udbydere er derimod ikke noget, som forekommer eller forventes at forekomme i nævneværdig grad.

⁴ Norlys' erhvervelse af Ewii Fibernet

Styrelsen er imidlertid ikke enig med parterne i, at den øgede parallelle dækning alene er et udtryk for øget konkurrence. Styrelsen finder derimod, at den øgede parallelle dækning med fiber og coax i høj grad er et udtryk for, at fiber er den dominerende infrastruktur, som rulles ud til alle husstande, uanset om husstanden allerede er dækket med coax eller ej, jf. også afsnit 2.1 ovenfor. Dækning med coax-infrastruktur vurderes således ikke at have væsentlig indflydelse på netejernes adfærd på højkapacitetsmarkederne, da coax ikke umiddelbart opfattes som en hindring for netejerne i forhold til også at få forrentet deres investering i fibernet på de adresser, der allerede dækket med coax.

Derudover lægger styrelsen i vurderingen af betydningen af parallel dækning til grund, at der på de fleste delmarkeder alene er tale om mindre, fragmenterede coax-net, ejet af forskellige udbydere, jf. også afsnit 2.2 ovenfor. Det er således ikke alene det konkrete niveau for parallel dækning, som ligger til grund for den vægtning, styrelsen tillægger parallel dækning i de konkrete konkurrencevurderinger, men en samlet vurdering af, hvilken betydning den parallelle dækning har for konkurrenceforholdene på de konkrete delmarkeder.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen bemærker i denne sammenhæng, at styrelsen på delmarkederne Holstebro og Struer netop har vurderet, at trekriterietesten ikke er opfyldt på baggrund af den høje dækning med coax- og fiberinfrastruktur fra tre konkurrerende netejere. På de to delmarkeder har en stor andel af detailkunderne adgang til fiber fra to forskellige netejere samt coax.

I forhold til engrosåbning af fibernettene og betydningen heraf, er det styrelsens vurdering, at netåbningerne har haft en positiv indflydelse på markedsdynamikkerne på detailmarkedet for bredbånd. Styrelsen ser generelt positivt på tjenestebaseret konkurrence som et alternativ til infrastrukturbaseret konkurrence, særligt i fraværet af sidstnævnte. I hvor høj grad tjenesteudbydere er i stand til at udøve et konkurrencepres på netejerne på engrosniveau afhænger imidlertid af, hvilken type af netadgangsprodukt, tjenesteudbydere aftager, fx om der er tale om et råt eller virtuelt produkt.

Ekstern afsætning

I Danmark, hvor det primært er virtuelle produkter, tjenesteudbydere aftager, er konkurrencen på højkapacitetsmarkederne primært båret af aftaler om adgang baseret på BSA-produkter gennem softwareintegrationer, og det vil således som udgangspunkt altid være netejeren, som ejer og råder over den eneste adgangsvej til detailkunden. Tjenestebaseret konkurrence vil derfor kun i begrænset omfang kunne udgøre et faktisk og varigt konkurrencepres på den fysiske forbindelse på engrosniveau, da der i fravær af infrastrukturbaseret konkurrence i sagens natur alene kan være én ejer af den fysiske adgangsvej.

Det er således uklart for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, hvordan niveauet for ekstern afsætning på fibernetene alene vil kunne skabe grundlag for deregulering på bredbåndsmarkedene, som i langt overvejende grad er domineret af netejere med stigende engrosmarkedsandele og dermed markedsmagt. En deregulering bør efter styrelsens vurdering bero på en samlet vurdering af de konkrete konkurrenceforhold og ikke alene på det faktum, at netejerne har åbnet deres fibernet og afsætter engrosprodukter til eksterne tjenesteudbydere. Herunder gælder at reguleringen også sikrer, at adgangen ikke lukkes igen.

5G

Endeligt nævner parterne, at styrelsen har undervurderet konkurrence-betydningen af bredbånd via 5G. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vil indledningsvis henvise til produktmarkedsafgrænsningen samt afsnit 4 nedenfor, hvor styrelsen begrundet, hvorfor 5G ikke vurderes at være en substitut til bredbåndsprодукter på højkapacitetsmarkedet. I produktmarkedsafgrænsningen fremhæver styrelsen blandt andet, at:

- 1) Bredbånd via 5G-router fortsat kun udgør en relativt lille del af det danske bredbåndsmarked.
- 2) 5G-produkter fortsat har en række begrænsninger i forhold til de tekniske egenskaber sammenlignet med fiber og coax.
- 3) Udbydere af 5G-baseret bredbånd er blevet nødt til at sætte et markant lavere prisniveau for 5G sammenlignet med de øvrige teknologier for at kunne få afsat produkter.

Derudover er det styrelsens opfattelse, at engroskunderne, altså tjenesteudbydere, ikke opfatter 5G som en substitut til coax og fiber. Tværtimod giver nogle tjenesteudbydere udtryk for, at det, som følge af de vanskelige betingelser for salg af fiberprodukter, har været nødvendigt for dem at supplere deres bredbåndsforsretning med 5G-baserede bredbåndsprодукter, jf. også afsnit 4 nedenfor. Styrelsens opfattelse understøttes desuden af, at tjenesteudbydere med eget mobilnet og uden eget fibernet har indgået aftaler med fibernetejere over hele landet for også at kunne sælge bredbåndsprодукter til detailkunderne via fibernet frem for via eget mobilnet.

3.1 Analysen af konkurrenceforholdene på delmarkederne er ikke tilstrækkeligt detaljeret

TDC og Fibia mener, at styrelsen i analysen af delmarkederne bør foretage en mere detaljeret analyse med henblik på at identificere eventuelle områder af en vis størrelse, der er præget af en større grad af infrastrukturkonkurrence end det resterende delmarked, og som derfor kan

overvejes dereguleret. Fibia henviser til, at de oplever, at aktiveringsgrad af fiber er markant lavere, hvor der også er etableret coax.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vil indledningsvis bemærke, at styrelsen har foretaget den efterspurgte analyse som en del af den geografiske afgrænsning, jf. Bilag 2: Geografisk afgrænsning for højkapacitetsmarked, afsnit 1.3. Styrelsen skal endvidere henvise til besvarelsen i afsnit 5 vedrørende den geografiske afgrænsning

Styrelsen har i forbindelse med den geografiske markedsafgrænsning undersøgt, hvorvidt der er ensartede konkurrenceforhold inden for hvert enkelt delmarked, eller om der er behov for at opdele delmarkeder i mindre enheder. Det kunne fx være tilfælde, hvor det kan påvises, at der er et eller flere områder inden for et delmarked, hvor konkurrenceforholdene er væsentligt forskellige.

Analysen er lavet på husstands niveau for hvert enkelt af de 21 delmarkeder for netop at undersøge og kortlægge eventuelle variationer i konkurrenceforholdene grundet fx parallel dækning. Styrelsen vurderer på baggrund af analysen, at der ikke er væsentlige variationer i konkurrenceforholdene inden for de enkelte delmarkeder, og trekriterietestene tager således udgangspunkt i, at dette ikke er tilfældet.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen finder således ikke evidens for, at der er områder inden for afgrænsede delmarkeder, som ellers bør reguleres, der er konkurrenceudsat i sådan grad, at det underbygger en deregulering af områderne.

3.2 Den geografiske markedsafgrænsning resulterer i forskelsbehandling af store og små delmarkeder

TDC har bemærket, at de ikke vil kritisere den overordnede metode for den geografiske markedsafgrænsning på engrosmarkedet, hvormed der afgrænses efter elforsyningsområder. TDC mener dog, at styrelsens metode resulterer i en forskelsbehandling af store og små delmarkeder – med henvisning til delmarkederne Holstebro og Struer, som begge "fejler" trekriterietesten.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vurderer, at en geografisk markedsafgrænsning på delmarkeder baseret på elforsyningsområder ikke resulterer i forskelsbehandling af store og små delmarkeder. Det skyldes dels, at styrelsen, jf. besvarelsen ovenfor, ikke finder væsentlige variationer i konkurrenceforholdene inden for de afgrænsede delmarkeder – ej heller inden for større delmarkeder – og dels at vurderingen af de konkrete konkurrenceforhold på det enkelte delmarked ikke alene sker på

baggrund af en enkelt konkurrenceparameter som fx parallel dækning med højkapacitetsinfrastruktur, men på baggrund af flere forhold.

TDC henviser i deres besvarelse til trekriterietestene på delmarkederne Struer og Holstebro, da styrelsen på disse delmarkeder har vurderet, at trekriterietesten ikke er opfyldt. Styrelsen bemærker, at der i tilfældene Holstebro og Struer er tale om delmarkeder, som fremadrettet vil være dækket med op imod tre parallelle infrastrukturer fra tre forskellige netejere, hvoraf to af de tre infrastrukturer er fibernet. Derudover er alle tre infrastrukturer åbne for eksternt tjenesteudbud. Styrelsens vurdering af, hvorvidt trekriterietesten er opfyldt eller ej, er således baseret på en samlet vurdering af de konkrete konkurrenceforhold, som er og forventes at være til stede på delmarkederne Struer og Holstebro fremadrettet.

3.3 Manglende inddragelse af frivillige markedsinitiativer i konkurrencevurderingen

TDC mener, at styrelsen ikke har inddraget de mange frivillige markedsinitiativer, som i hvert fald TDC som engrosudbyder har lanceret de senere år, og som ellers burde være et væsentligt element i at vurdere konkurrencevilkårene for SP'erne, og om der er grundlag for at foretage deregulering på baggrund heraf. TDC fremhæver egne programmer/aftaler (FPP, rabataftaler) som konkurrencefremmende og ønsker dette krediteret i reguleringen.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen mener ikke, at TDC's initiativer foranlediger til deregulering. At TDC i udøvelse af selskabets egeninteresse, navnlig for at øge penetrationen i selskabets fibernet, etablerer programmer med henblik herpå, svækker ikke selskabets markedsmagt på engrosniveau. De pågældende programmer har ikke haft nogen betydelig konkurrencefremmende effekt. Tværtimod har disse bidraget til at øge TDC's overtag på bredbåndsmarkedet i Hovedstaden.

TDC ejer således både det primære coax- og fibernet i Hovedstaden. Styrelsen anser ikke selskabets håndtering og balancering af egeninteresser mellem de to teknologier som et konkurrencefremmende værktøj.

3.4 Delmarked Brande, Ikast, Vendsyssel, Skanderborg-Odder og Trekantområdet

Fiberalliancen mener, at delmarkederne Brande, Ikast, Vendsyssel, Skanderborg-Odder og Trekantområdet ikke er egnet til forhåndsregulering, og henviser i den sammenhæng til EU-Kommissionens argumentation fra sidste markedsundersøgelse, hvor Kommissionen udtrykte alvorlig tvivl om styrelsens SMP-udpegninger på delmarkederne. Fiberalliancen mener, at der ikke er sket en forværring af konkurrenceforholdene på delmarkederne siden sidste markedsundersøgelse.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen er uenig med Fiberalliancen i, at delmarkederne ikke er egnet til forhåndsregulering.

Styrelsen skal indledningsvis bemærke, at Kommissionen i sit brev af 1. december 2021 udtrykte alvorlig tvivl om styrelsens SMP-vurdering og dokumentation herfor på de fem delmarkeder. Styrelsen valgte på baggrund af Kommissionens alvorlige tvivl, og af egen drift, at trække afgørelsesudkastene for fire ud af de fem delmarkeder tilbage til fornyet vurdering. Styrelsen valgte efterfølgende, og på baggrund af Kommissionens argumentation, at ændre SMP-vurderingen for delmarkederne Brande, Ikast, Vendsyssel og Trekantområdet.

Styrelsen valgte således at fastholde udpegningen af AURA som udbyder med SMP på delmarked Skanderborg-Odder, hvorefter Kommissionen igangsatte en fase-II-sag. Kommissionen traf 1. februar 2022 afgørelse i sagen, hvor Kommissionen konkluderede, at delmarked Skanderborg-Odder var egnet til forhåndsregulering til trods for den høje dækning med parallel infrastruktur, og at AURA havde åbnet sit fibernet for eksternt tjenesteudbud. Styrelsen valgte på den baggrund at fastholde SMP-udpegningen af AURA.

Styrelsen har siden afslutningen af den seneste runde af markedsundersøgelser monitoreret udviklingen på bredbåndsmarkedet, og blandt andet indsamlet nye data, fx engrospriser, for at kunne foretage en endnu mere detaljeret og nuanceret analyse af konkurrenceforholdene på delmarkederne i den igangværende markedsundersøgelse.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vurderer på baggrund af den igangværende markedsundersøgelse, at konkurrenceforholdene på de fem delmarkeder generelt er blevet forværret. Det skyldes blandt andet, at:

- 1) Fiberinfrastrukturen har fået større betydning, hvilket har medført, at fibernetjerne har fået en styrket position på delmarkederne jf. også afsnit 2.1 ovenfor.

- 2) Coax-infrastrukturen har fået mindre betydning, og således ikke er i stand til at udøve samme disciplinerende effekt på fibernetjerne som tidligere, jf. afsnit 2.2 ovenfor.

Det er således Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens vurdering, at styrelsen i udkast til markedsanalyse har dokumenteret, at delmarkederne Brande, Ikast, Vendsyssel, Skanderborg-Odder og Trekantområdet er egnet til forhåndsregulering.

3.5 Delmarked Fyn

Fiberalliancen mener, at styrelsen ikke i tilstrækkeligt omfang har dokumenteret, at Energi Fyn Bredbånd skal udpeges som udbyder med SMP, og at delmarkedet ikke er egnet til forhåndsregulering. Derudover finder Fiberalliancen også anledning til at bemærke, at datagrundlaget, der ligger til grund for SMP-udpegningen, er ufuldstændig.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen er uenig med Fiberalliancen i, at det ikke er tilstrækkelig dokumenteret, at Energi Fyn Bredbånd skal udpeges som udbyder med SMP.

Styrelsen skal indledningsvis henvise til afsnit 3 ovenfor, hvor styrelsen har adresseret anbringender omkring parallel dækning og engrosåbning. Styrelsen vurderer, at de beskrevne forhold også gør sig gældende på delmarked Fyn.

Styrelsen skal derudover bemærke, at der på delmarked Fyn har været en anden udrulningsstrategi end på størstedelen af de øvrige delmarkeder. Det betyder, at udrulningen af fiber på delmarked Fyn i en periode ikke var lige så langt, som på mange af de øvrige delmarkeder i Danmark. Der er imidlertid inden for de seneste år sket en væsentlig udvikling i dækningen med fiberinfrastruktur på Fyn. Udrulningen af fiber på delmarked Fyn er hovedsageligt foretaget af Energi Fyn Bredbånd, som ejer to tredjedele af fiberinfrastrukturen på delmarkedet. Energi Fyn Bredbånd har desuden en forventning om, at selskabet ved udgangen af 2025 vil dække 140.000 af husstandene på delmarkedet – svarende til en dækning på omkring 70 pct.

Styrelsen anerkender, at der grundet den øgede dækning med fiber har været en stor procentuel stigning i parallel dækning på delmarkedet, da udrulningen af fiber også er sket til husstande, der allerede var dækket med coax. Det er imidlertid styrelsens vurdering, at den nuværende og forventede alternative højkapacitetsinfrastruktur på delmarkedet ikke er tilstrækkelig til at disciplinere Energi Fyn. Dette er også i tråd med den generelle udvikling, som styrelsen har beskrevet ovenfor i afsnit 2.1 og 2.2, nemlig at fiber i tiltagende grad er den dominerende infrastruktur, og at coax' disciplinerende effekt på fiber mindskes gradvist.

Det er Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens vurdering, at denne ovenfor beskrevne udvikling på nationalt plan, også gør sig gældende på delmarked Fyn. Dette kommer blandt andet til udtryk ved, at Energi Fyn i takt med den øgede dækning, også til adresser med parallel højkapacitetsinfrastruktur, har haft en stigende engrosafsætning. Det er desuden styrelsens vurdering, at den fortsatte udrulning af fiber samt den øgede efterspørgsel efter fiberprodukter vil medføre en fortsat stigning i engrosafsætningen på Energi Fyns fibernet, og hermed også tiltagende markedsmagt.

Styrelsen er enig med Fiberalliancen i, at det udstillede datagrundlag for analysen af delmarked Fyn i udkast til analyse på højkapacitetsmarkedet for bredbånd er ufuldstændigt. Det skyldes, at data for dækning med højkapacitetsinfrastruktur for 2024 samt data for detailmarkedsandele for 2023 udstår grundet fejl i indberetning fra enkelte netejere. Det er styrelsens vurdering, at den manglende data ikke ændrer på konklusionerne.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen skal afslutningsvis bemærke, at de pågældende data forventeligt vil fremgå af den endelige markedsanalyse, medmindre styrelsen vurderer, at datafejlene vil forårsage et misvisende billede af markedsudviklingen, hvilket i givet fald vil blive beskrevet i analysen.

3.6 Delmarked Nordfyn

Fiberalliancen mener, at delmarkedet ikke er egnet til forhåndsregulering. Det skyldes primært, at delmarked Nordfyn er et lille delmarked, og at Fiberalliancen ikke er enig med styrelsen i, at første kriterie i trekriterietesten vedr. høje og varige adgangsbarrierer er opfyldt, grundet TDC og Norlys' tilstedeværelse med fiber.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen skal indledningsvis bemærke, at der er tale om en fejl, når Nordfyn i trekriterietesten er beskrevet som "*det relative store delmarked*". Formuleringen vil blive rettet, så den stemmer overens med de faktiske forhold på delmarkedet.

Styrelsen er uenig med Fiberalliancen i, at delmarked Nordfyn ikke er egnet til forhåndsregulering. Styrelsen skal i den forbindelse henvise til den seneste markedsundersøgelse, hvor EU-Kommissionen i forbindelse med styrelsens notifikation af markedsundersøgelsen ikke havde nogle indvendinger i forhold til styrelsens vurderinger af hverken den geografiske markedsafgrænsning, herunder delmarked Nordfyns størrelse, eller SMP-udpegningen. I den efterfølgende klage⁵ over styrelsens

⁵ Klage fra Nef Fonden over Erhvervsstyrelsens markedsafgørelse af 17. december 2021 om engrosmarkedet for netadgang til højkapacitetsinfrastruktur på et fast sted (M3HC)

markedsafgørelse over for nef Fonden på delmarked Nordfyn gav Telekagenævnet heller ikke selskabet medhold i dets klage.

Styrelsen finder ikke, at forholdene på delmarked Nordfyn har ændret sig væsentligt i retning af vedvarende konkurrence siden sidste markedsundersøgelse. Det er fortsat de samme aktører, som er til stede med højkapacitetsinfrastruktur, og nef har øget sin dækning med fiber samtidig med, at selskabet også øger sin markedsandel på både detail- og engros-niveau.

Styrelsen er desuden ikke bekendt med, at Norlys skulle være til stede med fiber på delmarked Nordfyn, da styrelsen ikke kan finde evidens i data for, at det skulle være tilfældet.

3.7 Delmarked Jylland

Norlys opfordrer styrelsen til at genoverveje trekriterietest og SMP-vurdering for delmarked Jylland. Norlys gennemgår seks kriterier som udgangspunkt for en ændring af vurderingen.

Det er Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens forståelse, at Norlys, i fire ud af de seks kriterier, antager, at 5G er en del af højkapacitetsmarkedet.

Styrelsen er uenig i præmissen om, at 5G er en del af markedet, og henviser til produktmarkedsafgrænsningen, hvor styrelsen har konkluderet, at højkapacitetsmarkedet er udgjort af coax og fiber, og at 5G ikke kan betragtes som en substitut til teknologierne på højkapacitetsmarkedet. Styrelsen henviser desuden til afsnit 2.1 og 2.2 i nærværende høringsnotat, som omhandler betydningen af hhv. fiber og coax.

I trekriterietesten for de enkelte delmarkeder undersøger styrelsen, om der er andre infrastrukturer udenfor det afgrænsede marked, der i tilstrækkelig grad begrænser aktørernes muligheder for at agere uafhængigt på engrosmarkedet. Styrelsen konkluderer på baggrund af trekriterietesten, at 5G ikke udgør en tilstrækkelig indirekte begrænsning af Norlys på delmarked Jylland.

Det er styrelsens forståelse, at inklusionen af 5G på markedet ikke er en præmis for de to resterende kriterier vedr. data og forretningsmodeller. Styrelsen henviser i den sammenhæng til besvarelserne i afsnit 1.4 ovenfor og afsnit 6 nedenfor.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vurderer på baggrund af ovenstående, at Norlys' seks kriterier beskrevet i Norlys' høringssvar ikke giver anledning til ændring i styrelsens vurdering af hverken konkurrenceforholdene på delmarked Jylland eller SMP-udpegningen herpå.

3.8 Delmarked Sjælland og Østjylland

Fibia er uenig i SMP-udpegningen på delmarkederne Sjælland og Østjylland. Fibia begrundet det med hhv. stigning i parallel dækning, herunder stigning i parallel fiber-dækning, og konkurrencepresset fra 5G. På delmarked Østjylland begrundes der yderligere med opgradering af coax.

Konkurrence- og forbrugerstyrelsen er uenig med Fibia i, at selskabet ikke har SMP på delmarkederne Sjælland og Østjylland.

Styrelsen henviser til afsnit 3 ovenfor, hvor styrelsen har adresseret anbringender vedr. betydning af coax- og fiberinfrastruktur, parallel dækning samt tilstedeværelse af 5G.

Det er styrelsens vurdering, at de beskrevne forhold også gør sig gældende på delmarkederne Sjælland og Østjylland, hvorfor styrelsen fastholder vurderingen af, at Fibia har SMP på de to delmarkeder.

4 Produktmarkedsafgrænsning

Norlys og Fiberalliancen mener, at det vil være rigtigst, at 5G som led i de aktuelle markedsundersøgelser indgår i markedet som et højkapacitetsprodukt. Fibia mener ligeledes, at der er grundlag for at lade 5G være omfattet af produktmarksdefinitionen for højkapacitetsmarkedet, eller i langt højere grad at inddrage 5G i vurderingen af SMP-udpegningen på de enkelte geografiske markeder.

Fastspeed er enige i styrelsens konklusion om, at højkapacitetsmarkedet består af coax og fiber, samt i konklusionen om, at 5G ikke kan betragtes som værende en del af højkapacitetsmarkedet på baggrund af en række begrænsninger på 5G-teknologien. FDA er ligeledes enig i, at højkapacitetsmarkedet består af coax og fiber, og at 5G skal undlades.

Der er blandt parterne i branchen grundlæggende uenighed om 5G's produktmarkeds-mæssige placering. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen konkluderer fortsat, at bredbånd baseret på 5G hverken er placeret på højkapacitetsmarkedet eller lavkapacitetsmarkedet.

Styrelsens vurdering er blandt andet baseret på, at 5G ikke kan levere de hastigheder og den stabilitet, der efterspørges af højkapacitetskunderne, mens 5G heller ikke kan konkluderes at være på samme produktmarked som teknologierne på lavkapacitetsmarkedet, da styrelsen finder, at der alene er envejssubstitution mellem lavkapacitetsprodukter og 5G. Det skyldes blandt andet, at den

igangværende nedlukning af kobbernettet medfører, at detailkunderne i sagens natur ikke længere vil have mulighed for at vælge en bredbåndsforbindelse baseret på kobber.

Styrelsen fastholder således sin analyse og vurdering af substitutionen mellem de forskellige bredbåndsteknologier, som kan læses i afsnit 2.2 i bilag 1 produktmarkedsafgrænsning.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens konklusion om, at 5G hverken indgår på høj- eller lavkapacitetsmarkedet for bredbånd, indebærer dog ikke, at styrelsen har undladt at vurdere, hvorvidt 5G har en konkurrencemæssig betydning på bredbåndsmarkedet. Styrelsen har foretaget en konkret vurdering af 5G-teknologiens indirekte begrænsning af de tilstedeværende aktører på lavkapacitetsmarkedet samt hvert enkelt af højkapacitetsmarkedet.

Derudover vil styrelsen naturligvis fortsætte med at monitorere udviklingen med hensyn til 5G, herunder med hensyn til at følge substitutionsmønstre på bredbåndsmarkedet, både baseret på den faktiske afsætning samt forbrugernes opfattelse og præferencer for teknologierne.

Styrelsen har som led heri foretaget en ny forbrugerundersøgelse i 2025 med henblik på at få et opdateret indblik i forbrugernes opfattelser og præferencer i forhold den forbrugerundersøgelse, Erhvervsstyrelsen foretog i 2023. Styrelsen er p.t. i gang med at analysere resultaterne af undersøgelsen, og resultatet vil blive indarbejdet i udkast til markedsanalyse forud for høring over markeds- og tilsagnsafgørelserne medio 2026.

Styrelsen bemærker også, at flere netejere, efter styrelsens forståelse, hentyder til, at uafhængige tjenesteudbydere uden egen fiberinfrastruktur, som fx Telenor og Fastspeed, prioriterer salg af 5G-produkter over fiberprodukter.

Telenor udtrykker dog følgende i sit høringssvar: *"For Telenors og Fastspeeds vedkommende har udviklingen betydet, at man har set sig nødsaget til at supplere bredbåndsforretningen med 5G-baserede bredbåndsprodukter, selvom det – som også konkluderet af Erhvervsstyrelsen i produktmarkedsafgrænsningen – er ganske vanskeligt at trække bredbåndskunder fra fiber og coax til 5G".*

Fastspeed udtrykker følgende i sit høringssvar: *"Ligeledes er Fastspeed helt enige med ERST i konklusionen om, højkapacitetsmarkedet består af coax og fiber, og også i konklusionen om at 5G ikke kan betragtes som værende en del af dette produktmarked på baggrund af en række begrænsninger på 5G-teknologien."*

Det er på den baggrund Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens forståelse, at Telenor og Fastspeed i højere grad opfatter det supplerende salg af 5G-produkter som en nødvendighed, der følger af

vanskelige betingelser for salg af fiberprodukter, end en egentlig prioritering af salg af 5G-produkter på bekostning af salg af fiberprodukter.

Styrelsen konstaterer ligeledes, at Fiberalliancen bemærker, at den norske reguleringsmyndighed Nkom har konkluderet, at 5G FWA (5G via router) er et produkt på samme produktmarked som fiber.

Styrelsen skal i den forbindelse bemærke, at 5G-baserede produkter har en helt anden betydning og udbredning på det norske marked, hvor geografien og afstanden mellem husstande adskiller sig markant fra de forhold, der gør sig gældende i Danmark, hvor faste, kablede teknologier har en langt større udbredelse.

Produktmixet og produkternes karakteristika på det norske bredbåndsmarked er således anderledes end i Danmark, hvorfor styrelsen ikke mener, at den norske produktmarkedsafgrænsning kan lægges til grund for, hvordan produktmarkederne skal afgrænses i Danmark.

4.1 Substitutionsanalysens metode

Norlys mener, at styrelsen ikke har foretaget en reel substitutionsanalyse, da styrelsen ikke har lavet en SSNIP-test.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen er uenig i, at styrelsen ikke har foretaget en reel og fyldestgørende substitutionsanalyse.

Substitutionsanalysen er baseret på en analyse af data for faktiske afsætningsmønstre kombineret med en vurdering af teknologiernes tekniske karakteristika samt en undersøgelse af forbrugernes opfattelse af forskellige bredbåndsprodukter.

Styrelsen har i substitutionsanalysen sammenholdt disse data med detailprisniveauet på de forskellige bredbåndsteknologier.

Substitutionsanalysen er således ikke mindre fyldestgørende end ved tidligere markedsundersøgelser, bl.a. de undersøgelser, der ligger til grund for den regulering, der gælder i dag.

4.2 Organiserede kunder

TDC mener, at foreningskunder med egen infrastruktur ikke skal betragtes som tilhørende det øvrige bredbåndsmarked. TDC forventer en større grad af regulatorisk ligebehandling i forhold til dette emne i forbindelse med den kommende regulering. TDC mener, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen i forbindelse med EWII-Norlys-fusionen har vurderet, at organiserede kunder ikke indgår på samme marked som individuelle kunder.

Styrelsen er uenig i TDC's anskuelse af, hvad egen infrastruktur reelt omfatter. TDC har eneret til at anvende den interne kabling, en forening måtte have, og tilvejebringer ligeledes engrosforbindelsen, der understøtter detailkunderne i de pågældende foreninger.

Styrelsen skal ligeledes bemærke, at der ikke i det henviste materiale fra Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens afgørelse vedrørende Norlys' erhvervelse af EWII Fibernet⁶ konkluderes, hvorvidt en segmentering mellem organiserede og individuelle kunder er retvisende. Tværtimod holder Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen afgrænsningen åben, da den ikke vurderes at have indvirkning på den pågældende sag, jf. pkt. 278 i afgørelsen.

Det fremgår desuden af afgørelsen⁷, at der er konkurrencedynamikker mellem coax-baserede foreninger og EWII's fibernet, som foranlediger, at styrelsen konkluderer, at de to infrastrukturer er på samme produktmarked.

Styrelsens vurdering i den konkrete afgørelse, og den vurdering, der er foretaget i produktmarkedsafgrænsningen i forbindelse med styrelsens igangværende markedsundersøgelse, er således ikke modstridende.

5 Geografisk markedsafgrænsning

Norlys og Fiberalliancen mener, at elforsyningsområderne ikke er den rette geografiske enhed. Norlys anfører, at historiske elforsyningsområder ikke afspejler de faktiske konkurrenceforhold i dag, hvor både netejere og tjenesteudbydere opererer på tværs af forsyningsgrænser.

⁶ Norlys' erhvervelse af Ewii Fibernet

⁷ Afsnit 5.2.2 vedrørende berørte markeder samt 5.2.3.1.1 vedrørende samspil

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen fastholder vurderingen af, at den rette enhed til brug for den geografiske afgrænsning af delmarkeder på højkapacitetsmarkedet fortsat er delmarkeder baseret på elforsyningsområder.

Styrelsen har i den geografiske markedsafgrænsning undersøgt, om der fortsat er varierende konkurrenceforhold mellem delmarkederne, samt om der fortsat er tilstrækkeligt ensartede konkurrenceforhold inden for hvert delmarked til, at den geografiske markedsafgrænsning kan fastholdes. Derudover har styrelsen ikke fundet evidens for, at der på nuværende tidspunkt er en anden geografisk afgrænsning, som er mere retvisende end delmarkeder baseret på elforsyningsområder.

Styrelsen har i den igangværende markedsundersøgelse foretaget mindre ændringer i den geografiske markedsafgrænsning i forhold til markedsafgrænsningen fra 2021. Det skyldes hovedsageligt, at der er selskaber, som har fusioneret, hvilket har medført, at konkurrenceforholdene på de berørte delmarkeder har ændret sig i så væsentlig en grad, at styrelsen har vurderet, at konkurrenceforholdene på de berørte delmarkeder ikke længere er forskellige, hvorfor delmarkederne er blevet lagt sammen til ét.

Derudover finder styrelsen, at Langeland ikke er et reelt højkapacitetsmarked. Det skyldes, at der er en så lav dækning med højkapacitetsinfrastruktur i form af fiber og coax, at styrelsen vurderer, at der ikke er tale om et egentligt højkapacitetsmarked.

Styrelsen vurderer således fortsat, at højkapacitetsmarkedet for bredbånd skal deles op i 18 geografiske delmarkeder, da disse langt overvejende repræsenterer netejernes tilstedeværelse med højkapacitetsinfrastruktur og således afgrænser områder med forskellige konkurrenceforhold.

5.1 Delmarked Jylland

Norlys mener, at styrelsens geografiske markedsafgrænsning indebærer en skæv vurdering af den reelle markedsagt, som tydeligt illustreres af styrelsens håndtering af Randers og Hobro. Norlys mener, at Randers og Hobro ikke bør lægges sammen med Jylland, da konkurrenceforholdene på de to delmarkeder er forskellige.

Styrelsen fastholder vurderingen af, at konkurrenceforholdene på delmarked Midt- og Syddjylland og delmarked Randers og Hobro er ens, og at delmarkederne derfor bør lægges sammen til ét delmarked – delmarked Jylland. Styrelsens vurdering er baseret på følgende, jf. Bilag 2: geografisk markedsafgrænsning for højkapacitetsmarkedet, afsnit 2:

- 1) Norlys er regional fibernet ejer med en bred tilstedeværelse på begge delmarkeder.

- 2) Afsætningsmønstre, der ikke indikerer fragmentering mellem delmarkederne.
- 3) Ensartet detailprissætning på tværs af og inden for delmarkederne.

Styrelsen vurderer, at der er sammenfald i aktørkredsen, da Norlys og TDC er de eneste netejere med betydelig tilstedeværelse på de to delmarkeder. Norlys er den primære fiberudbyder på begge delmarkeder, hvor TDC er til stede med coax og i begrænset omfang med fiber på begge delmarkeder.

Norlys dækker på nuværende tidspunkt ca. 55 pct. af husstandene i Randers og Hobro. Styrelsen har i afsnit 2.1 beskrevet, at fiber inden for de seneste år er blevet den dominerende infrastruktur, og hvordan styrelsen forventer, at denne tendens vil blive endnu mere tydelig på sigt. Det er styrelsens vurdering, at dette også vil være tilfældet på delmarked Randers og Hobro på sigt, når der fremadrettet vil blive udrullet fiberinfrastruktur til endnu flere husstande i området.

Norlys' engrosmarkedsandel på delmarked Randers og Hobro er over 40 pct. i 2024 og har været stigende over de seneste år. Styrelsen anerkender, at Norlys' engrosmarkedsandel på delmarked Randers og Hobro på nuværende tidspunkt er lavere, end den er på delmarked Midt- og Syddjylland, hvilket følger naturligt af den lidt lavere dækning med fiber. Det er imidlertid styrelsens forventning, at Norlys' markedsandel vil forsætte med at stige i takt med, at fiberinfrastrukturen udbygges yderligere på delmarkedet.

Styrelsen finder derudover, at der ikke er nogen betydelig differentiering af detail- eller engrospriser fra de respektive fibernetejere på de to delmarkeder.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vurderer således, at konkurrenceforholdene på delmarked Midt- og Syddjylland samt delmarked Randers og Hobro ikke varierer i en sådan grad, at en sammenlægning af de to delmarkeder fører til en skæv vurdering af konkurrenceforholdene på det samlede delmarked Jylland.

5.2 Delmarked Struer, Holstebro og Holstebros Omegn

Fiberalliancen opfordrer til, at delmarked Holstebro, delmarked Holstebros Omegn og delmarked Struer sammenlægges, da Jysk Energis fibernetudrulning omfatter størstedelen af de tre delmarkeder.

Styrelsen fastholder vurderingen af, at hhv. delmarked Holstebro, Holstebros Omegn og Struer ikke bør lægges sammen til ét delmarked, da der er varierende konkurrenceforhold på de tre delmarkeder.

Styrelsen er opmærksom på, at Jysk Energi er til stede med fiber på alle tre delmarkeder. Det er imidlertid ikke det eneste forhold, styrelsen lægger til grund, når der foretages en geografisk markedsafgrænsning af højkapacitetsmarkedet.

Delmarked Holstebros Omegn er kendetegnet ved, at relativt mange husstande er dækket med fiber fra én regional fiberoperatør, Jysk Energi, mens coax-infrastrukturen alene dækker en mindre del af husstandene på delmarkedet.

På delmarkederne Holstebro og Struer, der ligger som enklaver i delmarked Holstebros Omegn, er dækningen med højkapacitetsinfrastruktur derimod udgjort af flere forskellige netejere, hvilket medfører væsentligt anderledes konkurrencestrukturer end på delmarked Holstebros Omegn. Det følger også af styrelsens vurdering af konkurrenceforholdene på de tre delmarkeder, som fremgår af afsnit 2.4, 2.5 og 2.13 i udkast til analyse af konkurrenceforholdene på højkapacitetsmarkederne for bredbånd.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vurderer således på baggrund af overstående, at konkurrenceforholdene på de tre delmarkeder varierer i en sådan grad, at delmarkederne ikke bør lægges sammen til ét.

6 Forretningsmodel

TDC er overrasket over, at den funktionelle separation ikke er nævnt i markedsanalysen, hvilket ifølge TDC heller ikke harmoniserer med Gigabit-henstillingen, jf. betragtning 25. TDC kritiserer en mangel på analyse af funktionel separation og planlagt Eol og efterspørger regulatoriske lempelser med henvisning til Gigabit-henstillingen.

TDC etablerede i foråret 2025 en fælles bestyrelse i TDC Holding med henblik på at træffe strategiske beslutninger for både TDC Net og Nuuday. Styrelsen har i lyset af denne ændring ikke fundet det relevant at foretage yderligere analyse af TDC's funktionelle separation i forhold til selskabets evne til at agere uafhængigt eller mulighed for at agere til hindring for konkurrencen på delmarked Hovedstaden.

Norlys mener, at styrelsen ikke i tilstrækkelig grad har taget højde for Norlys' selskabsstruktur i konkurrencevurderingen. Norlys fremhæver blandt andet, at Norlys' organisering har en betydning for selskabets adfærd og ageren på delmarkedet, da Sinal og Kundeselskabet fungerer som separate virksomheder med forskellige direktioner, medarbejdere, budgetter og finansiell styring, forretningsfokus m.m.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vurderer, at de af Norlys fremførte pointer om selskabets organisering ikke har en indvirkning på konkurrencesituationen på delmarked Jylland, hvor Norlys er udpeget som SMP. Det er således styrelsens vurdering, at ingen af de ovennævnte forhold ændrer på, at Norlys har en stærk markedsposition, idet Norlys, som vertikalt integreret selskab, både ejer fiberinfrastrukturen og selv servicerer langt størstedelen af detailkunderne på delmarkedet.

6.1 Priskontrol og prisklemme

Norlys og TDC mener, at styrelsen ikke har tilstrækkeligt grundlag eller analyse til at vurdere behovet for værn mod prisklemmer eller videreførelse/ændring af tidligere tilsagn. Norlys og TDC mener desuden, at der skal foretages en grundigt underbygget analyse af både detail- og engrosmarkedet for hvert geografisk delmarked. Det er styrelsens forståelse, at Telenor mener, at vertikalt integrerede selskaber kan dække detailtab via engrosleddet, hvilket skaber prisklemmer, konsolidering og tvangsmigration fra coax-net, mens uafhængige tjenesteudbydere mister detailkunder.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen er uenig med parterne i anbringendet vedrørende analysegrundlaget for vurdering af behovet for prisklemmевærn.

Styrelsen har siden den seneste markedsundersøgelse monitoreret og analyseret bredbåndsmarkedet, blandt andet med henblik på at indhente information om markedsforholdene på bredbåndsmarkedet, herunder også med henblik på at vurdere behovet for prisklemmевærn. Indsamling af oplysninger er både sket gennem spørgeskemaundersøgelser blandt netejere og tjenesteudbydere, samt via bilaterale møder som opfølgning på de skriftlige inputs, eller i forhold til ad hoc-problestillinger som fx mistanke om prisklemmer.

Styrelsen finder, at dette grundlag er tilstrækkeligt til at kunne vurdere nødvendigheden og udformningen af et potentielt prisklemmевærn.

I forbindelse med markedstest af tilsagn i februar 2026 og høringen over udkast til markedsafgørelser planlagt til primo juli og medio august 2026 vil styrelsen invitere til, at tjenesteudbydere fremlægger deres syn på de foreslåede tilgange til prisklemmевærn.

6.2 Modstående købermagt

Fiberalliancen mener, at flere forskellige regionale netejere frem for én stor, kan have en positiv effekt på konkurrencen, da det kan være med til at skabe modstående købermagt, idet tjenesteudbyderne har mulighed for at "spille" netejerne ud mod hinanden.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen er uenig med Fiberalliancen i spørgsmålet vedrørende modstående købermagt.

Styrelsen vurderer, at det ikke er muligt for tjenesteudbyderne at spille netejerne ud mod hinanden i en forhandlingssituation, når netejernes infrastruktur ikke er overlappende eller til stede på samme marked, jf. Udkast til analyse af konkurrenceforholdene på højkapacitetsmarkederne for bredbånd, afsnit 1.

Det skyldes, at den grundlæggende forudsætning for, at tjenesteudbyderne vil kunne 'spille' netejere ud mod hinanden, er, at der er en anden tilgængelig infrastruktur på de konkrete adresser, tjenesteudbyderen ønsker adgang til, som udgør et reelt alternativ til den konkrete netejer, tjenesteudbyderen er i forhandling med.

Styrelsen har ikke fundet evidens for, at eksterne tjenesteudbydere har formået at opnå nogen nævneværdig modstående købermagt.

Det er heller ikke styrelsens forventning, at tjenesteudbyderne kommer til at opnå modstående købermagt i den kommende reguleringsperiode grundet markedsdynamikkerne på højkapacitetsmarkederne i Danmark, hvor den tilstedeværende højkapacitetsinfrastruktur består af ét stort fibernet og markant mindre og fragmenterede coax-net.

Fastspeed mener, at markedet er stærkt koncentreret om tre vertikalt integrerede aktører (Norlys, Fibia, TDC) uden reel organisatorisk adskillelse mellem net og detail-del. Fastspeed oplever markante forskelle i adgang og vilkår mellem interne og eksterne kunder og anbefaler krav om ikke-diskrimination, bl.a. ift. "stand-still"-perioder og prisvarsler. Fastspeed mener, at tjenesteudbydere skal kunne tilbyde landsdækkende detailprodukter uden uens priser eller vilkår på tværs af regioner eller netejere.

Det danske marked for højkapacitetsbredbånd er karakteriseret ved, at højkapacitetsinfrastrukturen, særligt fiber, er etableret af flere forskellige netejere i forskellige afgrænsede områder. Fibernetene er overvejende udrullet uden overlap, ligesom coax-nettene er statiske størrelser, som bliver konkurrenceudsat i takt med, at der også rulles fiberinfrastruktur ud til disse adresser.

Når Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen skal vurdere det nødvendige omfang af regulering på bredbåndsmarkedet, tager styrelsen udgangspunkt i hvert delmarked for sig og tager således altid udgangspunkt i de konkrete konkurrenceudfordringer, der findes på netop det specifikke marked. Det betyder, at der ikke nødvendigvis træffes ens beslutninger for regulering på de enkelte delmarkeder, men at behovet for regulering tilpasses de faktiske forhold.

I vurderingen af reguleringsbehov tager styrelsen blandt andet i betragtning, hvilke engrosprodukter eksterne tjenesteudbydere har behov for med henblik på at kunne konkurrere på lige fod med vertikalt integrerede tjenesteudbydere på delmarkedet. Derudover skal styrelsen også foretage en proportionalitetsvurdering for at kunne vurdere, hvilke forpligtelser det er nødvendigt og rimeligt at pålægge den netejer, der er udpeget som udbyder med SMP.

Til trods for det delmarkedsspecifikke fokus i forbindelse med vurderingen af reguleringsbehovet på de enkelte delmarkeder, skal styrelsen naturligvis også have fokus på, hvordan reguleringen samlet set påvirker konkurrencen på tværs af markederne.

Styrelsen anerkender, at uafhængige tjenesteudbydere, der ønsker et landsdækkende udbud af højkapacitetsprodukter, kan opleve en række udfordringer som følge af højkapacitetsmarkedets opdeltede natur. Styrelsen har i afsnit 1 i udkast til analyse af konkurrenceforholdene på højkapacitetsmarkederne for bredbånd beskrevet dynamikkerne på højkapacitetsmarkedet i et nationalt perspektiv, og har her italesat dette forhold.